

- ההרגשה בבלסן מדכאת. כאילו עוד חיים בקצט. לא רוצים לעבוד. לפחות חצי עוסק במסחר (אחרים אומרים - כמעט כולם). במחנה ההונגרי פה 90% נשים. מצבן איום. יש כ-4-500 נערות בודדות.

מתנגדים פה להוצאת ילדים - ידאגו להם שלא יסבלו: על יד הנובר יש מקום Finhorst 3 קילומטר מהנובר, היה בית מושב זקנים לפני היסלר, אח"כ בית חולים, מוסק, יתכן ששם טוב בשביל ילדים. רוזנזפט נגד שליחת היהודים מפה בכלל, ונדמה לי (8) שהצדק אחר. ימצאו הילדים בחוץ הכלל. הצ.ק. אחראי שהילדים לא יסבלו.

- בערב שתי מסיבות חלוציות: ראשונה עם רומנים-הונגריים, שניה עם "נוער חלוצי מאוחד". בראשונה סיפרתי על מאורעות חלוציים - טב'רה, נגב, בשניה על חלוציות ואיחוד.

27.10.45, שבת.

מדברי החברים במחוז מינכן (ישיבה עם הוועד ביום 22.10.45).

בלנדסברג יש רשמית 5500 - למעשה רק 4300, ילדים 100 (רובם באו לפני זמן לא רב מפולין). 20% של היהודים גרים בבתי פרטיים, השאר בצריפים, 8-12 נפש בחדר, לרוב שנים במיטה. מקבלים 1850 קלוריה ליום מהצבא - מלבד מה שמקבלים מהג'וינט. המזון הוסב, אך עדיין אינו מספיק. אין די ירקות, אין סוכר,

אין ביצים, פרות. מקבלים רק לחטנית אחת ליום.

הלבשה הייתה רעה, במקצת הוסבה. מעילי-גבר אין.

רק בימים האחרונים קיבלו נעלים, זוג לכל אחד. במשך כל

הזמן (6 חדשים) קיבלו רק זוג אחד לבנים לאיש.

במחנה עובדים כאלף איש: 30 סניטרים, 300

פרסונל אדמיניסטרטיבי, - מורים, מדריכים, חובשים, אחיות.

250 עובדים במסבחים, השאר בעבודות שונות. במסגרת יש 120.

(9) כל אלה מקבלים פעם בשבועים חבילה מאונרא ע"י הוועד. אחרים

מקבלים חבילה מאונרא רק פעם בשמונה שבועות. החבילה מכילה:

100 סיגריות, שמורים של בשר ודגים, מרגרין, ביסקוויט, גבינה,

שוקולד, אבקת חלב, פרות מיובשים.

יש ארבעה קבוצים במקום: עליה, בנח"ב, נגב, לוחמי

הגיטאות, - ועוד קמץ אדוקים.

(א) ב"עליה" יש 50 חבר, היי שחוף, 30 מהם עובדים

במסגרות, חשמלאות, רדיו, ביער וכדומה.

(ב) "בנח"ב" 75, פולנים, כאנשי גורדוניה, חלקם

עובד ביער, חלקם בקבוץ. רק מעטים בהכשרה מקצועית. רבים

לא עובדים כלל.

סני הקבוצים האלה קיבלו בנין של 24 חדרים טובים.

(ג) "נגב" - פרסיונים מיער פולייסיה וביילורוסיה,

120 איש. רבים בעלי מקצוע, יש בחוכם נשים וילדים וקרובים, לומדים

עברית; בראש הקבוץ ד"ר בלומוביץ, היה פרסיון (פודפולקובניק).

(ד) לוחמי גיסו, היו מקודם 220 איש, רבים הלכו

לביבֶּק באזור הצרפתי, נשארו פה רק 80, יוצאי פולין לאחר השחרור,
אנשי אנטק.

(ה) הרב רוזנברג אסף אנשים דתיים וצנועים בבנין

מיוחד - 50 נערות ("בנות יעקב").

יש גם "ישיבה" - כמאה איש, יש להם בנין מיוחד בזכות

הרב רוזנברג.

(10) השלטונות רוצים להעביר 1000 איש לפרנוולד, שבו

יש מקום פנוי, אבל אין איש רוצה ללכת שמה.

בראש המחנה עומד המג'ור היימן, יש לו יחס טוב

לצבורנו, והיהסטים בינו ובין הוועד טובים.

בעיר לנדסברג יש מפקד צבאי אמריקני ושמו Rein

גרמני, המציק ליהודים. מסדר לפעמים חיפושים בקרב יהודים

(ורק בקרב יהודים), לא ביקר אף במחנה, קדם לו לוסננט פרידלנד

(יהודי) והוא אמר שריין הוא אנטישמי.

יש עשרות אנשים אסורים בגלל עסקי שוק שחור.

אפשר להשיג אחוזות בסביבת לנדסברג כגון Vendach

.Greifenberg, Eresino בגרייפנברג יש אחוזה גדולה של ברוך פרפל.

אליעזר הודיע לי שבכפר אורסינגן, במרחק 20 קילומטר מלנדברג יש

מקום טוב להכשרה הסיין לאשה שבעלה ס.ס. נאצי, שם החווה צאהלוויז,

אפשר להעלות שמה להכשרה מאתיים חברים.

בפלדהפינג יש רשמית 4500, למעשה רק 3500, נמצאים

שם מזמן השחרור, רובם פולנים (גם מאנשי לנאברג 85% פולנים;
(11) השאר ליטאים, רומנים ועוד). מקודם היו גרים 50-60 איש בחדר
אחד, גם עכשיו עוד גרים בצריפים, בשתי מיסות זו על גבי זו.
אחרי בקורו של אייזנהאור לפני חודש החרימו 27 בחים, והושיבו
בהם כאלף איש 3 - 2 בחדר. למשפחות יש בנין מיוחד, אך יש
שעוד עכשיו גרים 40 איש בצריף, "בשתי קומות".

המזון כמו בלנדסברג. הלבשה גרועה מאשר בלנדסברג,

הצנא אמנם שלה מה שנחוץ, אבל אונרא סרס חילקה אותם, וכמה
חפצים אין להשתמש בהם (נשלחו נעלים רק לימין, או נעלים מספר
46, שמלות לתינוקות).

יש 1100 עובדים: במחנה, בסדנאות, סנדלריה,
נגריה, מספרות לצרכי המחנה. במסערה 100 איש. אין קבוצים.
יש גרעין בונדיסטי של 100 איש, סביבם סתרכזים אחרים. לארבייטר
קומיסט" (בונד) היו כ-300 איש, עכשיו יש בוער זה גם ציונים.
סידרו מקהלה, להקה דרמטית, הסניף הציוני מנהל פעולה חרבותית.
הרצאתי בפלדהפינג באותו לילה (21.10.45). מלמדים עברית.
מסדרים עונג שבת.

מפקד המחנה הוא מג'ור Logan.

מלבד 1100 העובדים - השאר אינם עושים כלום.
לא רוצים לעבוד, לא ילכו להכשרה. אין פעולת הסברה מחוסר
מדריכים. זה שבועים יש שם חיילים מהבריגדה.

בפרנוולד יש 2700 איש, עד 20.10.45 היו שם רשמית
13 ילדים עד גיל 3, 12 עד גיל 6, 55 נערים עד גיל 14, 666 עד
גיל 18, למעלה מגיל זה 316 - ס"ה גברים 1062.

(12)

7 ילדות עד גיל 3, 10 עד גיל 6, 45 עד גיל 14,
361 עד גיל 18, 461 למעלה מגיל 18, ס"ה 559. ס"ה כללי 2546 (?).
אחרי 20 בחודש (במשך שלושה ימים), נוספו 300 איש, קבוצים
ובודדים. כשביקרת שם (ערב 22.10.45) סיפרו לי שלפני 8 ימים
הגיעו 160 איש מפולין. לפני 4 ימים - 45 איש, לפני יומים
70 איש. מוסיפים לכוא. בערב בקורי סגרו האנשים בבתיהם
וסידרו מפקד, כי נצטוו לקבל עוד 1000 איש מלנדסברג.

יש שם:

(א) קבוץ מעפילים, 50 חבר, מפולין.

(ב) לוחמי גיסו, 130 איש.

(ג) תחיה, 45
{שני קבוצי "איחוד"

(ד) מסרה 75

(ה) קדיכה - פרטיזנים - 140 איש.

הגיל - מבני 18 עד 24. ביקרתי כל הקבוצים. דיברתי

בקבוץ קדימה. שוחחתי עם הנערים בקבוצים אחרים.

יש בתי מלאכה לנהגות (60 איש), מסורות, נגרות (10),

חיטות וחפירה (100), סנדלרות (16), חשמלאות וצוד - כל זה סודר

ע"י ג'וינט - הסנהלות גב' וורבורג ואברטוביץ. אונרא מספקת

אוכל, הלבשה, צרכי בריאות. היה פה מקודם מחנה בין לאומי,

לפני 3 שבועות נחיהד. הדירה משובחת, אבל לילדים אין נעלים (13)
ולא די בגדים. קיבלו כחנות. אין הסקה.

בסנט-אוסיליין - יש רק יהודים, בית חולים, 650
מטות, יש רק 250 חולים, 550 בריאים (לרבות הפרסונל) בראש
ד"ר גרינברג, אדם יקר, אשתו בליטה הסובייטית, ילדו, בן 4, ניצל
ע"י מכר ליטאי, והובא אליו לפני כמה שבועות. יש קבוץ מעפילים
של 100 נערים מפולין, יש גם 50 חינוכות שנולדו במקום, במחנות
הסגר ושהובאו עכשיו מפולין.

חלק מהבריאים עובד במסורה, בהנהלה, בפרסונל רפואי.
המזון טוב, הלבשה כמו מקומות אחרים. תנאי דירה טובים. מספר
העובדים - 150.

יש בן ילדים עברי, בו 40 ילד, 3 מורות מליטה. הילדים
בגיל 2 - 8. יש גם בי"ס. כשיתאחדו הילדים עם הקבוץ יהיו
בבה"ס 100 חלמידים. המדריך מהשה"צ מפריע "לילדיו" ללכת לבה"ס.
נוהרים הנה ממקומות אחרים. עושים מאמץ שהמבריאים
יעברו למקום אחר.

בשבוע האחרון הגיעו 80 איש ליום מפולין למחוז
בווריה.

בגויסינג Gauting - מרפא לשחפת, 450 איש, (14)
הרופא קפלן מפולין. יש במקום 1000 מטות ל-D.P. בכל
המחנות יש חולי שחפת, עושים עכשיו בדיקה כללית במקום יש
סניף ציוני, ובתנאי בית חולים מתנהלת פעולה חרבותית.

- 15 -

בדגנדרף יש כ-1000 איש, רובם משומדים ויהודים
לשליש ורביע, המשומדים חושבים עצמם ליהודים. ע"י דגנדרף
יש חווה שהשלטונות הגרמנים הסכימו למסור ליהודים, אולם הבניין
הוא בידי הצבא, ואין משחררים אותו.

בפריילסינג יש מחנה של 350 איש.

במינכצן עצמה יש 2000 בבתים פרטיים, מקבלים כרטיסי
מזון גרמנים, הלכם סוחרים בשוק השחור, חלקם מקבלים עזרה -
למחיה דרושים 300 מרק לחודש.

לפני שבועים הגיעה לבוריה משלחת החי"ל. מצאו
ערבוביה גדולה במלאכת "ההברחה". באים ילדים ונערים שנקראים
בשם קבוצים ואין עליהם שום מרות מחוץ לזו של מרדכי. מרדכי
בא הנה לפני 3 שבועות "כשליח" ועדת הבריחה. בא הנה גם בחור
של השה"צ מפרג (קבוץ עוגן), משה מרנשטיין, כאילו בשם הסוכנות, (15)
ארגן תאים של השה"צ.

נחשורו ספקות בסידורי הבריחה. באים רק אנשי הליגה.
מסרבים להעביר ביחורים. דוגלים בעקרון של מנהיג. המרכז
הציוני החליט להקיט ועדת בריחה - להשגיח על שטח פרג - מינכן.
מינו את סקץ (ליטאי) שיחד עם מרדכי ינהלו הבריחה.
שמעו על מחנה טרופייאה (בשטח אבסטרסה אנגליה).
1500 איש שרויים ברעב. החלט להעביר אותם לבוריה. סקץ ומרדכי

נשלחו שמה לפני שבוע. טרם שבו. בינתיים שמעו שהמזב לא כל כך רע. נתנו לנו 20.000 לא"י (מפריס, ע"י חוטר, לפני שבועים). מעבירים אנשים ברכבת, לאחר שמסדרים הניירות, בכל חחנה יש איש אמונים שלנו. לפני שבוע הודיע חיים למרכז על פקפקיו וחשדיו בענייני בריחה. כשבוע היחה הפסקה בענייני בריחה. יש רושם שמשה לויפר (על הגבול הצ'חי-אוסטרי) דואג אך ורק לקבוצה שלו, הוא הביא אתו 150 ילד לפרנוולד בשבוע סעבר, ונשאר אתם בפרנוולד (פגשתי אותו בערב בקורי). הוא מתנגד להעברת ילדים חולים לסנט אוטילייין. משה לויפר סיפר לחיים ששמונים אחוז מהילדים נגועים בריאה, אבל יתנגד להעברתם. פועל כאילו בשם הליגה. הוא גם מתנגד לשליחת ילדים לבית ספר. הילדים הם בגיל 12 - 17.

בזלצבורג חיים י. י. יהודים מעורבים בתוך אחרים.

יש יהודים לינץ, וולס, גרץ.

(16)

המרכז היהודי בבווריה הבריך לארץ:

אחים ואחיות! שארית הפליטה בגרמניה גאה בכם

ושולחת לכם את ברכחה. חזקו ואכצו. אנו אתכם במערכה.

המרכז הציוני בגרמניה".

בסובי לפרנקפורט 24.10.45, יום ד', נפגשתי מסעה

4.30 עד 5.30 עם סמיט, ראש המטה של אייזנהאוייר, במעמד ניידיסט.

הבעתי תודתי על עזרתו לנסייעתי. הזכרתי לשבח

את פני ופרויט הנהג. תודה לאייזנהוייר וצבאו על עזרתו
ליהודים. ציינתי לשבח פעולת הצ'פלנים. הצבור בכללו בריא
מבחינה פיסיית, שבור מבחינה נפשית, כי סבלו לא רק בגופם,
אלא איבדו כל קרוביהם וקבוציהם. דרושה הבראה נפשית, מוסרית
ואינסלקטואלית. זה לא קל, אך לא מן הנמנע, וזה יתכן אם
העזרה חוגש לא רק מתוך סימפטיה אלא גם מתוך הבנה - ביקרתי
רק בזלצהיים (פרנקפורט), שטוטגרט, סנט-אוסילייין, לנקברג,
פנדפילדה, פרנוולד - השכנה ל-80% רעה, יש לחקן גם הזנה
והלבשה, אך העיקר רהביליסציה, ולשם כך שבע הצעות:

(א) הנהלה עצמית, מקומית ומרכזית, קשרים ע"י

נציגים נבחרים.

(17) (ב) רכוז היהודים עד כמה שאפשר בשטח אחד - כפרי

ועירוני. יחזק אמונם בעצמם, ימעט מבעם עם גרמנים, יחליש
עסקי שוק שחור.

(ג) השכנה בבחים - בחדרים ולא בצריפים, הרגשה

של privacy.

(ד) הכשרה מקצועית לבוגרים, למוד סלאכה.

(ה) הכשרה חקלאית לנוער, והחרמת אחוזות לשם כך.

(ו) אמוץ פיסי ותרגילי סדר ומשמעת - כל שלושה אלה

(1-3) רק ברשות, ולא בדרך של כפיה.

(ז) משלוח אוירון צבאי לארץ פעם בשבוע - להולין

לארץ מכתבי D.P. ולהביא מהארץ ספרים עבריים ומדריכים.

סיפרתי לו שיהודים חוזרים למחנות מפולין ומביאים אתם יהודים חדשים, כי המצב מיואש, והמשלה הפולנית חסרת-אונים, ולכן לא מפריעה ליציאה בלי רשות. הזמנתיו שוב לבוא לארץ.

אמר - אייזנהוייר הציע אחוזה של 1500 הקטר להכשרה - סרבו לצאת לעבודה. נוסה להנהלה עצמית, מסכים למשלוח אווירון לארץ, ביקש להגיש לו מיד ההצעות על נייר של הג'נרל ססך. רוצה שאפגש עם אייזנהוייר בשווייץ מברגן-בלסן. הגנרל היום בלונדון, וישוב ביום שבת. הוא יודע שיהודים באים מפולין - ועליהם להציל.

רוצה לבקר בארץ יחד עם ריפקין וניידיס. בכלל היה היחס טוב ונבון.

ריפקינד סיפר לי שסמים התרשם משיחתו הראשונה אתי ודיבר הרבה על השיחה.

(18) בפרנוולד ביום 5.10.45 היו 1443 יהודים מהם 5 ילדים עד גיל 3, 3 גיל 6, 20 גיל 14, 379 גיל 18, 541 למעלה מ-18 - ס"ה גברים 948. 4 ילדות עד גיל 3, 3 עד גיל 6, 24 עד גיל 14, 140 עד גיל 18, 324 למעלה מ-18, בס"ה נשים 495.